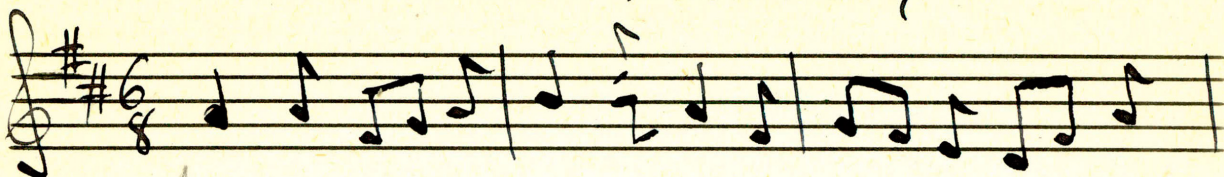

172

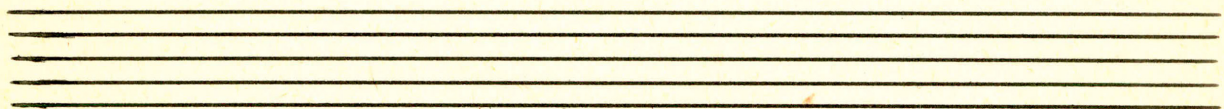
130

494

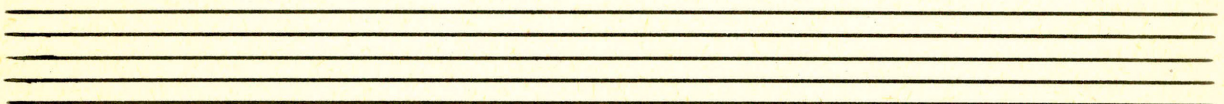
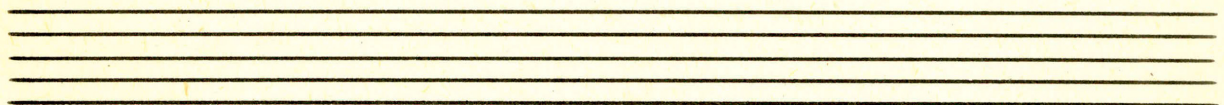
Wortskär, Sord

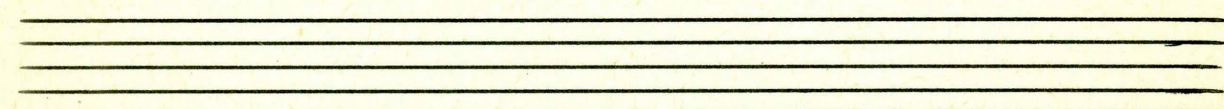
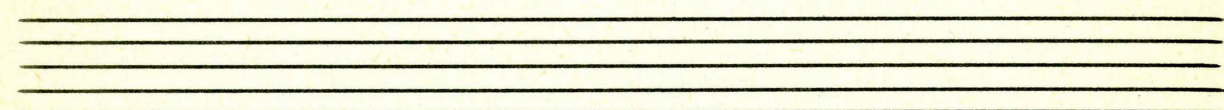
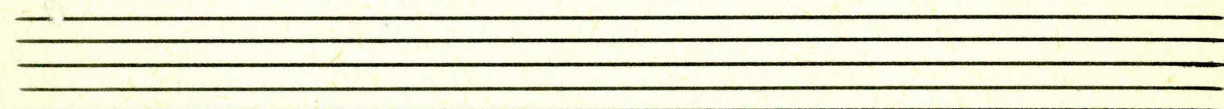
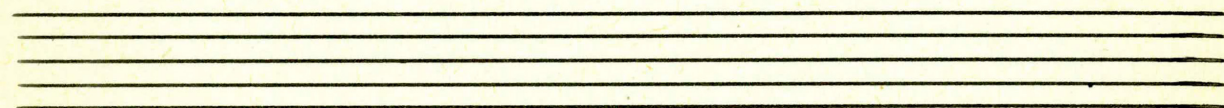
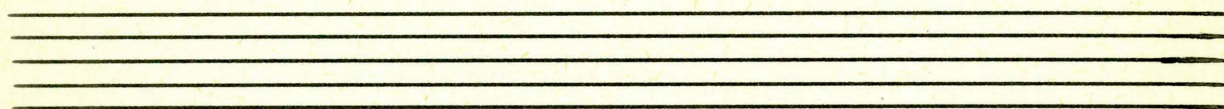
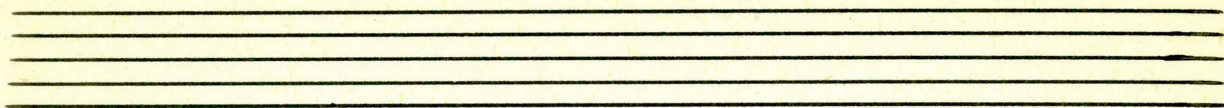

Kom ut se

Baroline Sindhölen
18. 6. 24.

1. Kom och se, hur jag är bunden,
kan ej själver hjälpa mig.
Men Gud geve jag leve den Stunden
så jag kunde få äga dig.
2. Men fast det syns mig fäfängt vara,
vart kan veta vad Gud gör.
Ty Herren som så många män spar,
kan kan väl se sin nåd därtill.
3. Hör du min vän och ädla flicka
du, vad jag dig säga vill.
Låt aldrig hjärtat från dig vika,
låt det aldrig bli spott för mig.

4. Förby du vet du har mitt hjärta,
som jag fick utas min mor.
Därför lider jag ofta stor smärta
om det falskhet hos dig bor.
5. Dine ögon har mig bundit,
din gestalt har fånglat mig.
Jag stor kärlek till dig burit,
jag kan aldrig glömma dig.
6. Men bär du bärvid min tide,
lit mig hos dig soon få.
Då slipper jag all sorg och kröide
om jag din kärleks gunst kan få.

7. Så går vi os i lunden den gröna,
här alla lindar böja sig,
all älskelige blad och blomster sköna
vill jag på vägen ströda för dig.

8. Si, här har du högra handen,
här så har du hjärtat mitt.
Om jag något mot dig har brutit
glöm mina fel, men glöm aldrig mig.

